

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre	8 K
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyilttér sora egy korona.

A tagosításról.

Alsólendva, 1912. október 19.

Sok alsólendvai járásbeli község gazdasági viszonyainak kiszámíthatatlan hátránya az, hogy egy-egy gazda birtokai a határ felső részében, a másik negyedhold pedig a határnak egy óra járásnyira lévő alsó részében fekszik. Ha a gazdának 12 darab ingatlana van, akkor ez 12 dűlőben terem.

Az ilyen birtokállapotok a gazdálkodásnak rendkívül nagy hátrányára válnak. A gazda jóformán mást sem tesz, mint egyik földjétől a másikig sétál. Nemcsak a saját ideje, hanem igavonó állatainak munkaereje is kárbavész. Ekéjét, boronáját minduntalan máshová kell hurcolnia. Az apró parcellákon nem alkalmazhatjuk sikerrel a modern mezőgazdasági gépeket. Ha hirtelen záporosó kerekedik, akkor a gazda messze fekvő földjein nem takarhatja be gyorsan a termést, így azután az kárbavész. A sokfelé fekvő birtokok mellett sok ut vezet. A birtokok szélét letaposás, a termést jobban meglophatják. A gazda ritkábban járhatja be a földjeit s így nem érvényesülhet az a régi, jó közmondás, hogy a gazda szeme hizlalja a vetést.

Ezeket az áldatlan viszonyokat minden községben megszüntethetnék a tagosítással. Tagosításnak azt a hatósági eljárást nevezzük, amellyel az elszórva lévő birtokok helyett, lehetőleg egy helyen, egy tagban adnak ki ugyanolyan értékű birtokot. Az ilyen tagosított birtokon a gazda sokkal

könnyebben munkálkodhatik, azon sokkal több termést ér el. Csodálatos dolog, hogy a tagosítás Magyarországon még sem tud népszerűsége vergődni.

A tagosítás iránt való ellenszenv okát is népünk konzervatív természetében kell keresni. Ezenkívül abban, hogy népünknek nincsenek buzgó apostolai, akik az 1908-ban hozott új tagosítási törvényt tanulmányoznák s annak áldásait feltárnák a nép előtt.

A tagosítás ellen pedig jogosan hozták fel azt, hogy az eljárás éveket eltartott, abból egy-egy ügyvéd tizezreket keresett és hogy sok megvesztegetett mérnök kedvezése némely gazdának kárt okozott. Most már az új tagosítási törvény szerint a tagosítási eljárást bármely írni tudó földműves ember néhány soros kérvénnyel maga is kérheti. A földmivelésügyi miniszter egy pártatlan bizottságban megvizsgálhatja előbb, hogy a községben hasznos-e a tagosítás.

Igy tehát egyeseknek kedvező, igazságtalan tagosításról szó sem lehet. A tagosítási költségeket a kincstár előlegezi. E költségeket nyolc év alatt kell visszafizetni, mindenkinek a birtokmennyisége arányában. Így tehát a népre súlyosan nehezédő teherrel sem lehet szó. A költségeknek 10-15 %-át a kincstár fizeti. Most csak vizsgázott, tehát megbízható mérnök tagosíthat. Ennek munkáját az állami mérnökök ellenőrzik és ezek is hitelesítik. Így tehát a mérnök senkit sem rúszálhat jogtalan előnyökben.

Ott, ahol eddig a legelőket okatlanul fölsozították s ahol most a legelő hiánya miatt állatot nem tarthatnak, ott közlegelőt

is hasítanak ki. A közlegelőbe valamennyi birtoknak legfőkébb 5%-át hasíthatják ki. Egyhangú megállapodásra azonban az érdekeltség nagyobb közlegelőt is teremthet.

A tagosítást még azért is ellenszenvvel fogadják, mert a gazdák egyik-másik darab föld iránt előszeretettel vannak s félnek attól, hogy a jobb föld helyett silányabbat kapnak. A valóságban úgy áll a dolog, hogy a mérnöknek egyforma földet kell kiadni s ha már lehetetlenség egyforma jó földet kiosztani, akkor az egyik darab jó föld helyett kétszer, háromszor akkora más földet kaphat a gazda. Így tehát nem károsodhat, sőt előny érheti.

Ha a miniszter a tagosítást célszerűnek mondja ki, úgy a törvényszék a tagosítást csak akkor rendeli el, ha a tagosítást kívánók birtoka, holdszám szerint, a tagosítandó terület egy negyedrészt kiteszi. Az állam, a törvényhatóság, a község, az egyházak és a kiskorúak birtokát a tagosítók birtokához számítják.

Azok tehát, akik a néppel érintkeznek: a jegyzők, a tanítók, a papok, a telekkönyvvezetők, iparkodjanak a község népét a tagosítás előnyeiről meggyőzni s őket a tagosítás megkérésére rábírn.

— **Elmarad az ellenőrzési szemle.** Az alispán értesítette az alsólendvai járási főszolgabírói hivatalt, hogy a népfelkelők ellenőrzési szemléje ez évben elmarad.

— **Zalavármegye költségvetése.** Most készült el Zalavármegye költségvetéséről az 1913. esztendőre. Teljes összegben az 1913. évi költségvetés 558,352 kor. 24 fillért tesz ki.

Iván.

Minden pénteken ott árul az öreg Miskó a piacon. Mióta eltemette a feleségét, egyetlen fia, a termesztés Iván is vele jár a hetivásárra. Azóta ő az öreg jobbkéz.

Együtt dolgoznak, kapálnak, gyomlálnak, öntöznek szakadatlanul napról-napra, hétről-hétre. Egész világuk az a rozant vityilló, meg az a hosszú veteményes kert, amely ott nyulik el a kis város mögött. Nem is mozdulnak ki innen soha, kivéve pénteken, a hetivásár napján, mikor már hajnalhasadás előtt ott tesznek-vesznek a szomszédos város piacán.

Ez az ő ünnepnapjuk. Ilyenkor az öreg el nem mulasztja a világról sem, hogy el ne ballagjon a karsutornyra rác templomba, ahol — ha nincs is papjuk — bizonyosan ott van az Isten. Micsit csak egyszer mond benne évenként, a templom patrónusának nevenapján a messziről jövő, nagy fehérszakállú pap.

Mig az apja itt imádkozik, Iván kényelmesen végigdől a kopott gyékényen. Ha fekete szemei nem villognának ki a hosszú ugorkák, piros-zöld paprikák, piszkos rettek és tarka virágmagvak közül, könnyen paprikarakásnak nézhetné őt is az ember. Mikor Iván először kísérte be az apját a városba, olyan furcsa volt előtte az a másik világ, az a sok ember, az a nagy láрма, azok a tarka-barka ruhájú, alkudozó asszonyok, azok a mosolygó, fehérekü leányok.

Különösen az az egy! Az az egy, aki annyi mindenféle vesz nála és mindig csak nála. Olyan barátságosan szólítja s mindig oly soká néz a szeméi közé, hogy szinte megperzseli a szívet forró tekintetével. Még távozóban is annyiszor pillant hátra.

Holnap megint látni fogja. Maga sem tudja, miért, de úgy elszorul a szíve e gondolatra. Türelmetlen, izgatott, a dolog sem úgy áll a kezében, mint máskor, mindig az a fehérekü leány jár az eszében.

— Iván! — veri fel ábrándozásából a szép legényt egy vékonyka hang, mintha a guzlica hidja egyet pattant volna. — Iván, ma még rózsát sem adtál!

Szóltalanul letépett egyet a mesgyn terpeszkedő vadrózsza-bokorról és odadobta mátkája ölbe. Még csak feléje se nézett. Nagyon keveset törődött ő most ezzel a cingár kis leánnyal, aki meztelán rugdosta mellette a forró homokot.

Már tizenöt éve, hogy családjuk ide telepedtek. Együtt jöttek szép, hegyes hazájukból, együtt játszottak a porban, együtt ettek, együtt dolgoztak később. Egymásé lesznek tehát, mert a rác inkább egyedül vőnül meg, semhogy más nemzetségbe keveredjék.

Az öregek már régven elvégezték, hogy Borsica az Iván felesége lesz. Ez ellen nincs apelláta. Igaz, hogy papjuk nincs a közelben, de hát azon könnyű segíteni. Majd a vén Mirkó összeteszi a

két kezüket, megáldja őket és ezzel vége. Nem lehet ez ellen még a jó istennek sem kifogása.

— Miért haragszol rám, Iván? — kérdezte Borsica gondokba merült vőlegényét. — Hiszen én semmivel sem bántottalak meg!

— Isten örizen, hogy rád haragudjam! Mi is jut az eszedbe? — hazudott Iván.

— De hát mikor olyan szomorú vagy. És nem is szólsz hozzám.

De azért csak hallgatott a legény, terhére volt a beszéd. A mátkája sem faggatta tovább. Egy bánatos szerb nótát dudolgatva cipelte gyöngye vállain a leszedett paprikákat.

Másnap reggel, mikor bement az öreggel a hetivásárra, meg se csókolta. Pedig ezt még soha el nem mulasztotta. Komor volt, mint a bika, melyet ingerelnek. Csak akkor derült ki az ábrázata, mikor újra ott állott előtte az a szép, városi leány. Majd szétfeszítette lángoló vére az ereit, mikor leolvasta barázdás tenyerébe a sok összevásárolt zöldség árát. Tudja isten mi lette egyszerre, úgy érezte magát, mint az édesanya temetése napján, mikor a halotti toron sok pálinkát itaott vele az apja. Egyet fordult vele a világ, fejét lefelé huzta a mámor, azt se tudta, hogy mit csinál; csak azt érezte, hogy nagyon, nagyon puha az a keze, melyet szenvedélyesen odaszorított remegő ajkaihoz. Kezet csókolt.

Hogy megjött az a szépséges kisasszony, hogy elsápadt egyszerre! Most az egyszer vissza se nézett. De azért a legközelebbi hetivásáron

Zalamegye a tüdőbetegekért.

Az alispán járásunk főszolgabirájához.

— Saját tudósítónktól. —

Zalavármegye alispánja a József kir. herceg Szanatórium-Egyesület érdekében a következő felhívást intézte Székely Emilhez, az alsólendvai járás főszolgabirájához:

Tekintetes Főszolgabíró urnak

Alsólendva.

A m. kir. belügyminiszter ur f. évi 105.658. számú körrendeletével a József kir. herceg Szanatórium-Egyesület halottak napi gyűjtését a folyó évben is a nagyközönség emberbaráti gondjaiba ajánlotta.

„Csak egy virágszálát” esdő felkiáltásával fordul az idén is a magasztos hivatást teljesítő egyesület a magyar társadalomhoz és azon reménynek ad kifejezést, hogy a nemeslelkű nagyközönség a csupán emberbaráti könyörületre utalt egyesületet a számtalan mennyiségű tüdőbetegekben szenvedők megmentéséhez kegyes adományaikkal a folyó évben is támogatni fogja.

A szegénysorsu tüdőbetegek megmentésének szándéka minden nemesen érző szívben él.

Alig van család, amelyben a kegyetlen, pusztító kór valaha nagy bánatot ne okozott volna. Oly nemzeti csapás ez, hogy a József kir. herceg Szanatórium-Egyesület magasztos és lélekemelő szándékában minden igaz hazafinak segítenie kell.

Megjegyzem, hogy a gyűjtendő összeg fele részre, mint a múlt években, ez évben is a tuberkulózis ellen védekező vármegyei egyesület alapja javára fog fordíthatni.

Mindezeknél fogva felhívom a Főszolgabíró urat, hogy a gyűjtéshez szükséges és az egyesület által hozzájuk közvetlenül megküldendő kellékeket megérkezésük után hatóságuk területén azonnal osszák szét és az adományok gyűjtését október 30-tól november hó 4-ig lehetőleg társadalmi uton az e tárgyban már kiadott előző rendeleteimben körülírtaknak megfelelően fogantassák.

Főszolgabíró ur a községi előjáráságokat a gyűjtött összegnek folyó évi november hó 10-ig mulhatatlanul leendő betérjesztésére utasítsák.

A gyűjtött összegnek fele része kimutatás (amely az egyes községekben gyűjtött összeget külön-külön is feltünteti) és a beküldött gyűjtőtáskák kíséretében egy összeg postatakarékpénztári uton legkésőbb november 15-ig a József kir. herceg Szanatórium Egyesületnek (Budapest, IV., Sütő-utca 6.) közvetlenül megküldendő, felerészre pedig a Tuberkulózis ellen védekező vármegyei egyesület részére a zalaegerszegi m. kir. állampénztárba beszállítandó.

A magasztos célra való tekintettel felhívom a Főszolgabíró urat, hogy személyes közreműködésével is oda hasson, hogy a gyűjtés mint eddig,

a folyó évben is méltán várható eredménnyel járjon.

A gyűjtés eredménye folyó évi november hó 20-ig hozzám bejelentendő.

Zalaegerszeg, 1912. szeptember 27.

ÁRVAY LAJOS
alispán.

Alsólendván — mint értesülünk — az idén november 1-én is a szokott módon gyűjtenek a tüdőbetegek javára. Rendőreink perselyekkel járják be a várost s kit-kit felszólítanak az adakozásra. A szegénysorsu tüdővészések ügyét ajánljuk a közönség jóindulatu pártfogásába.

A toronyóra.

— Bureszk karcolat. —

Mióta alsólendvai lakós vagyok, egy ellenséget szereztem magamnak, mely örökké üldöz és soha ki nem tudom másképp kerülni, csak úgy, ha bedugom füleimet, vagy elrejtőzöm gyerek-sírástól zajos otthonomba, vagy pedig, ha az utcán vagyok, nem nézek viharert képébe.

Ebből a bevezetésből — azt hiszem — még senki sem találta ki, hogy miről lesz szó; tehát megmondom: ez a rém az alsólendvai — toronyóra.

Oh, milyen egy óra ez! Ez az óra olyan óra, melynek kínos órái és percei vannak, mert úgy bántak vele, mint egy közönséges répvágó-géppel, vagy még annál is rosszabbul. Ez az óra olyan óra, amely minden lendvainak keserű percekét szerez. Csak egy ember van, akit nem tud lóvá tenni, és ez a — lendvai kanász. Neki van egy eszalhatatlanul pontos (de százsor megátkozott) órája: mikor végigriadoz tülkével az utcákon. Ez az ó órája. Ezt az időpontot ő már megérzi és ha nem érezné meg, kezves életpárja tenné neki érezhetővé. (Talán azért tülköl néha olyan keservesen.)

Talán van tudomása mindenkinek arról, hogy a mi érdemes Óránkat (muszáj nagybetűvel írnom, mert ő mindnyájunk ura!) most renoválták. Én nem tudom, mert most is olyan bolondos kedvében van. A mulkor különben folytattam vele egy magas színvonalu eszmecséret, és a kicserélt eszme szavakba öntése után kötekedni kezdem:

- No öregem, most megregulázták! Megmosták a piszkos képedet! — szoltam én.
- Hát'szen az csak természetes! — szolt ő.
- Ezután nem teszel bennünket bolonddá!
- Hát nem? Szépen nem!
- No, no!
- De, de!
- Ne mondd!
- De mondom!...

Elváltunk. Én siettem ki az állomásra, mert már negyed 9-et ütötte, este.

Kiérek. Egy csomó utrakész pasas várakozott már a váró-,termekben“ (!)

Egyszer csak jön a Gerlits ur és kérdezi: — Mi a sárga fenét várnak még most is, miért nem mennek már haza?

— Mi? — kérdi egy a csomóból. — Mi kérem most szaladtunk ide és félkilencor Csáktornya felé akarunk „béváltakozni.“

— Szerencsétlenek, hiszen csak most, talán 1 órája ment ki a felhathi egerszegi vonat!

— Hiába, a vasuti óra mindig rosszul jár! — boszankodott a legbőlecebb.

Én nem boszankodtam, kérem; én meglátogattam a — Blau Miska barátomat.

Tegnapelőtt ismét beszélnem kellett Óránk öméltségével, mert egy vidéki uriemberrel úgy felpofoltuk egymást, hogy már feljebb nem is lehetett volna. Miért? A mutatók és a negyedet jelentő számok miatt.

— Mondd kérlék, miért hordod a pofádon azokat a negyedet jelentő buta számokat? — kiálték a dühtől remegő térdekkel.

— Ja kérlék, a gyengébbek kedvéért.

— Te szegény kóro, hisz a gyengéknek mindegy, hogy rajtad mi van, nekik az a fontos, hogy erősek legyenek!... De mi az a kifialaku micsoda ott a mutatód végén?

— Az? Az, kérlék, egy hold. Egy hold, édes barátom...

— Hogy nyelned le azt a holdat és kinodban nyujtózz végig egy holdat.

— Ne mondj rossz vicceket, mert bekerülnek az „Esetek“ közé.

— De kérlék, még az is elhibázza az órát, aki tudja, hogy csak két s nem három mutatód van, hát aki nem tudja!

— Hm, aki nem tudja, az várja meg, míg ütök.

— Jó, jó, de azért ezután csak a magam órája után járok, még ha megpukkadsz is, öreg.

— Majd meglátjuk, — szolt és hangosan röhögni kezdett.

Tegnap este sétálok, kiviszem az órámat: már fél 11. Jó lesz hazapárolgni, gondoltam. Amint felkanyarodok a Városház-utcába, hármát üt a toronyóra. Visszafordulok és megkérdezem egy sötét alaktól, hány óra?

— Háromfartály tized ütött, — mondá.

Az kora még, szoltam magamhoz, nézzünk be egyet a Központba. Alig, hogy ott vagyok egy kicsit, elküldi magát Feri, a pikkoló:

- Záróra megássan, záróra!
- Mi-i-i?
- Záróra!

Nézem az órámat: fél 12 sincs egészen.

Bandukolok hazafelé, egyszer csak kongó kacagás hangja üti meg a füleimet s aztán e szavak:

— No öccse, hogy vagy az órával?

A toronyóra volt.

— Sehogy, — felelek.

— Ha-ha-ha!

— Ezzel le a székről, vén kujon, — mondám Wolfsohn bácsi kedvenc szójárásával.

Az egészből meg lehet állapítani, hogy ha valaki Alsólendván meghal és az illetőtől azt kérdezik az égben: „no fiam, mikor hagyta ott azt a sártekét?“ nem tudná megmondani, még csak körülbelül sem. —y.

Lopott, mert férjhez akart menni.

Egy szerelmes leány esete.

— Saját tudósítónktól. —

A napokban egy piroskendős, iruló-piruló, fiatal lakosi leány állott csendőrszűnk vezetője előtt. Amint feketepöttyös, fakult batizt-keszkenője alul hol felemeli, hol meg lesíti félénk özszeimeit ez az ijedős, minden hangosabb szótól összezerzenő falusi virág, senkise hinné, hogy bünt követett el. Pedig úgy van, vétkezett. Lopott. A saját anyját lopta meg. Azért, mert férjhez akart menni.

— Úgy történt a dolog, — kezdi pityeregve az örmester nógatására, — hogy egyszer csak megszólt a Trespka néni és aszongya, hogy leányom-angyalom, kár teneked így egymagadban elhervadozni, szerzek én neked, ha akarod, olyan férjet, akiért megirigyelnek a falu összes leányai. Szerzek biz én...

— Hát szerezzen, — veté közbe a leányom,

— Szerzek, szerzek, angyalom-galambom,

megint csak odajött hozzá bevásárolni. Az első talákozásokor az egyik se merse szemét felvetni, hanem később annál beszédesebb lett a leányka és nem is haragudott már, hogy Iván annyiszor kezét csókolta neki.

Egyszer azonban, úgy ősz felé, nagy dolog történt. Az öregek alighanem észrevettek valamit, de lehet, hogy csak a fú buskomorságától ijedtek meg, elég az hozzá, hogy kitzíték a lakodalom napját. Az egybekelés előtti hetivására bevitték hát Borsicát is a városba, hogy megvegyenek neki minden szükségeset. Az ismeretlen férjékné kiasszony meg ott találta a hagymarakások között. Eppen akkor indult el az öregekkel a pántlikás botba. Iván olyan sápadt lett, mint az a rakás karfiol, melyet zavarában szétrugott.

— Kije magának az a leány? — kérdezte tőle a kiasszony.

Iván valamit hebegett, hogy a huga, de nem hitték el neki.

— Ugy-e a felesége?!

— Nem, bizony isten nem! — tiltakozott a rác leány.

— De holnap már az lesz! — szolt meg e pillanatban a háta mögött Borsica apja. Mintha ágyugolyó süvített volna el Iván fölül. Azt hitte, hogy árulója is odajár a pántlikás botba, pedig ott hevert a ponyvával borított zóldségfalom mögött. Tigrisdüh szálta meg a lelkét. Szerette volna szétmarcangolni a vén embert, iszonyu vad

dűhben forogtak a szemei; de mindezt nem látta a szép városi leány, mert úgy eltűnt onnan, mint a pára. Még zóldséget sem vett aznap. Üres kosárral ment be azon a nagy rácsos kapun, a melyről Iván le nem tudta venni a szemét. Hiába szoltították, hiába kérelték az apja és mátkája, nem hallott és nem látott ő semmit, csak azt a kaput nézte ő merően, zavaros szemekkel. Még akkor is ott feküdt a gyékényen, mikor már mindent felraktak a talyigára. Biztatták, nógatták, az öreg Mirkó sorba lekivánta az égről azokat a szenteket, akikhez még az imént oly buzgón imádkozott. El is mult már az ideje, hogy hazafelé induljanak. Végre is Borsica apjának kellett igazat adni, hogy hagyják a bolondot, majd hazatalál, ha megjön az esze.

Csak harmadnapra érkezett haza, de még Borsica is megijedt tőle, pedig ő várta legjobban. Tele volt iszappal; úgy hozták haza a halászkok, holtan, ahogy kihúzták a folyóból. Az öregek akárhogy törték a fejüket, sehogyse tudták kitalálni, hogy mi baja lehetett neki? Olyan bolond csak nem volt, hogy azért a férjékné leányért tegye? Ezt még a szép városi kiasszony se hitte volna akkor, mikor három nappal azelőtt ott könyörgött neki, hogy menjen vele messzire, az ő dalos hazájába, — mert akkor talán hallgatott is volna a szavára...

jót is, csinosat is, fiatal is, de egy nagy baj van s ezt el kell nekem mondanom. Az tudniillik, hogy újabbán még a Krisztus koporsóját sem őrzik ingyen. Ne ijedj meg, csak nekem kell adnod valamit, és én megszerzem uradnak azt, akit éppen szeretnél. . .

A leány megmondta, hogy kit szeretne.
— Jó, jó angyalom-galambom, hisz magamban ugyis ezt a legényt szántam neked. De igen nagy sor lesz ám azt megszerezni! Arra sokan számítanak. A Treszka néni azonban nem ismer semmiben sem akadályt. Az a legény a tied lesz. A farsangon meglesz a lakzitok. De mit fizetsz a szolgáltatáért, mert hogy a Krisztus koporsóját sem őrzik ingyen? . . .

— Hát mit adhatnék? Hiszen Treszka néni jól tudja, hogy nekem nincs semmi.
— De van az anyádak. Ami pedig az anyádé, az a tied is. Egy mérő kukorica, felmérő krumpli, két kövér tyúk, egy kis zsír, meg egy viseltes szoknya, azt hiszem, potom ár az ilyen szolgáltatáért. Azt megadhatod. . .

— És a leány megadta.
Másnap reggel az anyja feltörve találta a kamrárt és hiányzott belőle egy mérő kukorica, felmérő krumpli, a tyukókból két kövér tyúk, a bödőből 3 kiló zsír, a fogasról egy viseltes pargetsoknya, fekete csikkokkal. Néhány óra múlva már a csendőrség kezében volt az ügy és kétszer huszonegy óra múlva már meg volt a tolvaj is, a szerelmes leány. . .

— Hát miért loptál, leányom? — kérdezte nem valami szigorúan a jólelkű őrmester.
— Mert. . . — itt megakadt a leány, lesütötte a szemét és pityergő ajkkal, lassan mondta: — mert férjhez akartam menni. . .

Betöréses lopásért megindult ellene az eljárás. A lakziból pedig, talán már sejtji is az olvasó, nem lesz semmi. . .

HIREK.

Ősz elején.

Haldokló lomb sűgja lágyan:
„Isten veled nyár!”
Haldokló lomb levele közt
Az őszi szél jár;
Nyári szellő elringatta,
Az őszi szél hervasztgatja,
Hervasztgatja.

Sárgult levél csak bucsuzgat:
„Isten veled nyár!”
„Itt van az őszi fejemen is
Sok az őszi szél;
Fehér szálak, őszi jelek,
— Ifjuságom, Isten veled,
Isten veled!”

Isten veled, ifjuságom!
„De mért bucsuzok?
Hisz nem süttöt reám soha
Ragyogó napod;
Reményeim mind megcsaltak,
Hej, de azért megsíratlak,
Megsíratlak.

Nem lesz sárگا a fa lombja,
Ha mulik a tél,
Tavaszt jöttén megint lesz majd
A fán zöld levél;
Zöld levele közt virág fakad,
De a haj csak fehér marad,
Fehér marad! . . .

(Vácdukai) **IJ. REVERENCICS ISTVÁN**

— **Esküvő.** Dr. Selényi Pál egyetemi tanársegéd vasárnap délelőtt esküdötti örök hűséget Budapestben Rosenberg Janka kisasszonynak, Rosenber Mór alsólendvai kir. járásbírói irodatiszt kedves leányának. Esküvő után az ifjú pár egy évi tartózkodásra Berlinbe utazott.

— **A tanfelügyelőség köréből.** A hivatalos lap tegnapi száma közli, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter Scoss a Dezsőt, Szeged szab. kir. város kir. tanfelügyelőjét, a zalamegyei kir. tanfelügyelőség vezetésével ideiglenesen megbízta.

— **Gyászír.** Hosszu szenvedés után szerdán elhunyt Szécsénykúton Kladzwa József nagybirtokos. Az elhunytban gróf Batthyány Zsigmond csendlaki és novai nagybirtokos, volt országy. képviselő az apósát gyászolja.

— **Tanítógyűlés Belatincon.** A Szombathely-egyházmegeyei r. kath. tanító-egyesület alsólendvai esperesi köre f. hó 17-én Belatincon tartotta meg az évi őszi közgyűlést, melyen a tagok igen szép számban jelentek meg. Ott volt az egyház képviselőiben Strauss Flórián szentszéki tanácsos, alsólendvai kerületi esperes, valamint több plébános és jegyző, mint pártoló tagok, és néhány vendég. A gyűlést szent-mise előzte meg. Mise után az egybegyűlte az iskola-loba vonultak, hol Veér Lajos felsőlakosi tanító üdvözölte az esperest, a klérus tagjait, a vendégeket és a szépszámban megjelent tagokat, s a gyűlést megnyitotta. Tóth Pál alsólendvai tanító gyakorlati tanítást tartott az V. és VI. osztályok növendékeinek a Balatonról s Csepregy Károly belatinci igazgató-tanító vetített képekkel illusztrálta. — A mult gyűlés jegyzőkönyvének feloivasása és hitelesítése után Veér Lajos elnök terjedelmes és kimerítő jelentést olvasott fel a mult gyűlés óta előfordult s a kört érdeklő ügyekről. Igen kegyeletes szavakban emlékezett meg Monda Ferenc cserföldi kántortanító haláláról, akinek emlékét jegyzőkönyvileg megörökítették. Különös tetszéssel fogadták a tagok az elnöki jelentésnek ama részét, amelyben fellelitéte, hogy gróf Mikes János megyespüspök az egyesület szept. 24-én Szombathelyen tartott közgyűlésén megjelent s a közgyűlés elnökének üdvözlő szavaira adott válaszában bejelentette, hogy ezentul a kántortanítói állásokra hirdetett pályázatokból hiányozni fog a harangozás és az egyéb képesítéshez nem kötött teendők kötelezettsége. — Ezután tíz perc szünet következett, mely alatt Csídes és Kálmán pénztáros tagdíjakat szedett. — Szünet után a központi bizottság által a jövő egyesületi évre kitűzött pályatételek címei olvastattak fel, majd pedig Turza János lendvavásárhelyi kántortanító indítványára elhatározták, hogy felkérjék az alsólendvai járás két orsz. képviselőjét és a szombathelyi megyéspüspököt, hogy az 1913. évre megígért tanítói fizetésrendezés képviselőházi, illetve főrendiházi tárgyalásánál a tanítók érdekeit hathatósan támogatni sziveskedjenek. — Végül elhatározták, hogy a jövő tavaszi gyűlést Alsólendván tartják, ami mellett különösen a vendvidéki tanítók károsodtak. (No lám, ők a mult tavaszi gyűlésen a magyar kollégáktól való kiválást indítványozták s mégis oly szívesen jönnek Alsólendvára?) — Gyűlés után a Huber-féle vendéglobbon 60 teritékes ebéd volt, mely után a fiatalság táncra perdült.

— **Halálozás.** Városunk egy régi polgára, Brüll Lipót állatorvos f. hó 15-én éjjel 69 éves korában elhunyt. A köztisztvisletben álló, jóvalis ideig ur az utolsó időig is fáradhatatlanul tevékenykedett hivatásában, amiről még akkor sem akart lemondani, mikor egyre súlyosbodó baja már-már levette lábáról. Halála nem jött váratlanul, mert már napokkal előbb menthetetlennek mondták az orvosok. Halálának híre a helybeli Kaszinó, melynek alapító tagja volt, kitézte a gyászlobogót és koszort küldött a ravatalára, temetésén pedig, mely csütörtökön délután volt igen nagy részvét mellett, testületileg képviseltette magát.

— **Kinevezés.** Zélkó Henrik zalaegerszegi m. kir. csendőrfőhadnagyot a nyiregyházi csendőrszárny parancsnokává nevezték ki.

— **Bevonultak a regruták.** F. hó 14-én és 15-én csak úgy özönlött vasuti állomásunk felé a sok felpántlikázott, kofferos legény. Utaztak berukkolni Nagykanizsára, ahol e két napon közel harmafélezer zalamegyei újoncnak kellett jelentkeznie. Egyik ezaltemben sem nyujtott valami vig képet a besorozott legények berukkolása, de az idén különösen szótalanok voltak a lendvavásárhelyi legények. Majd mindegyiknek maradt otthon valakije, apja, anyja, babája, s a levegőben puska-porszag s a háború szele kavargó. Nem viszi a bőrt szívesen senki a vásárra s nem viszi különösen akkor a magyar, mikor szorosan véve nem is az ő nemzeti érdekeiről van szó. Ezért nem hallottuk az idén azt a megszokott regruta-nótát, hogy „Nem a világ az a három ezredesi” s ezért voltak olyan szomorúak a lendvavásárhelyi regruták, szomorubbak, sokkal szomorubbak, mint eddig voltak. . .

— **Eltűnt mechanikus.** Fischer Lajos, köztisztvisletben álló muraszombati mechanikus és gépész, lakásáról hirt hettekel eltűnt s azóta nem adott hírt magáról. Családos ember volt s családját a legnagyobb bizonytalanságban hagyta hátra. Azt hiszik, hogy nyomozott anyagi gondjai miatt Amerikába vitorlázott Fischer.

— **A magántisztviselők vasárnapi munkaszünete és a vidék.** Közöljük az alábbi hozzáunk intézett panaszos levelet:

„A törvény tiltja a magántisztviselők vasárnap délelőtti munkáját. Lássuk csak, hogyan respektálják ezt a törvényt a vidéken. Az alsólendvai ernyőgyárban — mióta a főkönyvelői tisztet Fényes Vilmos tölti be — vigan folyik vasárnap délelőttönként az irodai munka. Annnyira vigan, hogy nemrég, mikor egy Czeizek nevű katolikus segédkönyvelő megkérte a főkönyvelőt, hogy vasárnap reggel hadd utazzék Csáktornyára magát megbérmáltatni, Fényes nem engedte meg, sőt midőn Czeizek a filalom ellenére sem jeleint meg vasárnap reggel az irodában, a hatalmas-kodó főkönyvelő hétfőn reggel azonnal elbocsájtotta a szolgálatból, de arról, hogy hónapközben nincsen felmondás és a felmondási idő megfizetéséről Fényes ur nagy bölcsen megfeledkezett. És csak akkor fizette ki a felmondási időt a kis segédkönyvelőnek, mikor ez az ügyet ügyvéd-kézbe adta. Így respektálja egy álamilag szubvencionált gyár főkönyvelője az álam szentesített törvényt!”

— **Ujabb sarlachos megbetegedések.**

A városunkban immár hat hét óta grasszáló sarlachjárvány, ugy látszik, sokkal komolyabb, semmint az első hetekben hittük. Ime, már hat hét óta küzdünk ellene és a megbetegedések száma nemcsak hogy nem apad, de hétről-hétre emelkedik. Az elmúlt héten, vasárnapot máig, öt ujabb sarlachos megbetegedést fordult elő Alsólendván, tehát annyi, amennyi eddig egy héten belül nem fordult elő. A járványnak ezen ijesztő módon való terjedése arra indította a hatóságot, hogy az összes helybeli iskolát és az ovódiát továbbra is zárva tartsák.

— **Ménvizsgálat Alsólendván.** Szerdán, f. hó 16-án ménvizsgálat volt városunkban, a főszolgabírói hivatal előtt. A vizsgáló bizottság elnöke Isóó Ferenc ügyvéd, társelnöke Szilágyi Dezső szolgabíró volt, tagjai pedig Horvát Károly alsólendvai járási m. kir. állatorvos, Molnár István m. kir. méneskeri százados, Szabó Döme porszombati földbirtokos és Balcz Aladár belatinci uradalmi kasznár voltak. A bizottság megvizsgált 17 darab mént, ezek közül alkalmasnak talált 8 darabot.

— **Megdöböntött igazságok.** Évtizedek óta hozzászoktattak bennünk a magyar könyvkiadók a szépirodalmi művek drágaságához. Azt állították, hogy a magyar könyveket nem lehet olcsó árban a könyvpiacon vinni. Hát mi belenyugodtunk ebbe s vásároltuk a méregdrága magyar könyveket. Valósággal megdöböntött igazság gyanánt hatott azonban reánk a Képes Hét-nek, ennek a páratlanul álló, értékes tartalmu és illusztrált szépirodalmi hetilapnak a könyvküldeménye. Előfizetői és a lap számonkénti vásárlói részére 50 fillérnyi árban, pompás diszkötésben a magyar és külföldi írók legjelesebb munkáit adja ajándékba. Az ilyen diszkötésű könyvek eddig rendszerint 3—4 koronába kerültek. A mai posta a Képes Hét könyvküldő hivatalából a következő három könyvet hozta: I. Krudy Gy.: A magyar jakobinusok. II. Faragó Jenő: A három grácia. III. Gorkij Maxim: Vak szerelem. Minden egyes kötet a mai gyönyörűen fejlődött könyvkötő ipar művészetét dicséri. Tiszta, olvasható nyomás és finom papiros jellemzi ezeket az izléses köteteket. A családi könyvtár részére nem is képzelhetünk el szebb diszt, mint azt a száz díszes kötetből álló gyűjteményt, melyet a Képes Hét kötetenkénti 50 fillérnyi ráfizetéssel, valósággal ajándék gyanánt ad az olvasóinak. Mutatványszámot kívánatra ingyen és bérmentve küld a Képes Hét kiadóhivatala (Budapest, V., Visegrádi-utca 13. a.)

— **Aljegyző-választás Zalagyertyánosban és Cserföldön.** Tegnapi, szombaton két alsólendvavárási községben is volt aljegyző-választás, Zalagyertyánosban és Cserföldön. Délelőtt Zalagyertyánosban volt a választás s az újonnan rendszerezett aljegyzői állásra Csizsár Barnabás alsólendvavidéki aljegyzőt választották meg; délután pedig Cserföldön volt választás s megválasztották Grassanovits Géza cserföldi lakost. Mindkét választási aktuson Szilágyi Dezső szolgabíró elnökölt.

— **Tanító-gyűlés.** A letenyei esperesi kör r. kath. tanítói kara idei őszi közgyűlést nov. hó 7-én Letenyén fogja megtartani.

— **Sarlach Belatincon.** A sarlach, ez a veszedelmes gyermekbetegség, Belatincon is járványosan fellépett. Eddig is már több megbetegedés történt, mire a hatóság tegnap az iskolát és az ovodát bizonyítatlan időre lezáratta.

— **Gyilkosság Náprádfán.** A szomszédos novai járásban levő Náprádfán borzalmas gyilkosság történt tegnapelőtt. Egyed Károly, egy vad, brutális, iszákos alak szóváltás közben baltát ragadott s azzal feleségét egyetlen csapással megölte. Egyed csak néhány évvel ezelőtt nősült, 20 ezer koronát kapott s ezt rövid idő alatt elherdálta. Mikor a pénz elfogyott, Egyed szabadulni akart mindenáron a feleségétől s ezért folyton ütötte, verte. Tegnapelőtt újból civakodott a háaspár s e közben történt, hogy Egyed a feleségét egyetlen baltacsapással megölte. A gyilkos férjét letartóztatták.

— **Halász Alfréd színtársulata Nagyatádon.** Halász Alfréd színtársulata csütörtökön járszót utóljára Somogyországban. Csurgóról Nagyatádra ment a társulat, hol vasárnap este játszottak először.

— **Kitüntettek tüzoltók.** Őfelsége felhatalmazása alapján a belügyminiszter a napokban az egész országból mintegy másfélszer tüzoltót tüntetett ki éremmel a tüzoltás és mentés terén 25 éven át teljesített érdemes tevékenységükért. Az alsólendvai önkéntes tüzoltó-testületnek is van több olyan tagja, akik immár 40 év óta szolgálják megszokották nélkül a tüzoltó ügyet, de ezek valahogyan nem részesültek kitüntetésben. Miért?

— **Nincs pályázó.** Emlegettük, hogy a belügyminiszter az alsólendvai járásban levő mura-baráti, bagonyai és zorkóházi körjegyzők mellé szerdjegyzői állások szervezését engedélyezte. Mindhárom helyen tegnap, szombaton lett volna a választás, de egyik helyen sem volt pályázó. Székely Emil főszolgabíró most új pályázatot fog kiírni.

— **Épül a zalalövői vasút.** A régen vajdó zalalövő—egerszegi vasút építése a legkomolyabban megkezdődött. Folyó hó 17. és 18-án lesznek a pótbéjárások, 18-án Budapesten a vasúti füzös s azután, ha valami közbe nem jön, a jövő év júniusában már meg is indul az első vonat.

— **A nem állami tanítók séréme.** Mig az állami tanítók úgy megkapták a családi pótlékot, mint a többi tisztviselő, addig a nem állami tanítókat ismét nagy család és sérelem érte. A nem állami tanítók ugyanis nem részesülnek családi pótlékban, hanem mindazonkán, kiknek ezer korona fizetésük van, egyszer s mindenkorra 150 s a kiknek ezerszáz korona fizetésük van, száz korona államségélyt utalványozott ki a kormány. Ez a lázító, fizetésrendezésnek csufolt garasoskodása az államnak oly sértő, oly lealázó, hogy ezt szó nélkül nem fogják hagyni a mellözött tanítók 20.000 főből álló hatalmas tábora.

— **Kultura-Almanach 1913.** (Röttig Gusztáv és Fia soproni kö- és könyvnyomdaceg kiadása.) A magyar irodalom érdekében kifejtett három évi buzgó munkálkodás eredménye az, hogy a Sopronban megindult „Kultura” ezen idő alatti kivívta a magyar olvasó közönség szeretetét és nélkülözhetetlenné vált, mi által az első irodalmi lappá küzdötte fel magát.

Hogy a „Kultura” ma már a német, angol és francia szépirodalmi lapok között is számottevő és hogy azt már a külföldön, sőt Amerikában is sokan várják és előszeretettel olvassák, bizonyítéka annak, hogy a folyóirat irányja mindenütt elismerésre talál. Ezen elismerés jutalmául, valamint az eddig folytatott munkásság összefoglalására jelent meg most a Kultura-Almanach, szenzációt keltő kiállításban. Ezt a számtalan képpel illusztrált, novella, cikk és verssel telt gyönyörű könyvet adja a Kultura csakis előfizetőinek ajándékkul.

A Kultura mint a legmodernebb szépirodalmi képes folyóirat minden hó 10-én és 25-én jelenik meg. Előfizetési ára félévre 10 korona.

— **Repülő-nap Nagykanizsán.** Zsemle Elemér budapesti aviatikus saját konstrukciójú monoplánján ma délután Nagykanizsán a katonai gyakorlóterén látványos repülést rendez. A felállást kedvezőtlen idő esetén jövő vasárnap fogják megtartani.

— **Vízbe fulladt.** Mihályfán Németh Ferencné csütörtökön ebédet vitt az urának a mezőre. Ez alatt otthon hagyott kis nevelt leánya, a 4 éves Csikós Teréz egy vízzel telt árokba fulladt. A hatóság a vizsgálatot megejtette.

— **Felülfizetések kimutatása.** A szécsiszentlászlói önk. tüzoltó-egyesület vasárnap este sikerült táncmulatságot rendezett, melyen felülfizettek a következők: Csicsinszky Róbert 4 kor. 60 fillér, Domján Pál 3 kor. 20 fillér, Dominkó Lipót, Kosa András, Vogl Emil és Szabó István 160—160 kor.; Hercz Mórné, Jezerniczky Elemérné és Irén 120—120 kor.; Mayer Miksa 1 kor.; gróf N. N., Erményi János, Keszler Zsigm., Józsa Gyula, Földvári Pál, Bacsics Lajos, Horváth László 60—60 fillér; Dóra Sándor, Kálmán Franciska, Balog Ferenc, Dóra István, Nemes Gyula, Dóra József, Huisz Iván, Huisz József, Tóth Imre, Balla Vilma, Kálmán Ferenc, Németh Ferenc, Filó József, ifj. Vida Vendel, ifj. Kálmán Ferenc, Jankó Győző, Vida István, Géczy József, ifj. Jankó Zsigmond, Magasi Kálmán, Vas Géza, Jankó Mihály, Tóth Sándor, Kálmán Zsófi, Gál Imre, Domján Farkas, Cseke Zsigmond, Horváth Pál, Kercsmár Pál 20—20 fillér; Kakas Sándor, Gasparics István 10—10 fillér. A szíves felülfizetésekért ezután is köszönetet mond a rendezőség.

— **Megmérgezte magát.** Szentgyörgyvölgyi Ferenc 45 éves családos tomaföldi lakos f. hó 10-én este öngyilkossági szándékkal rézgálic-oldatot ivott. F. hó 15-éig kínlódott, közben orvost is hívtak hozzá, de nem lehetett megmenteni, 15-én délután 2 órakor meghalt. — Szentgyörgyvölgyi nemrég cséplőgépet vásárolt s ehhez egyik alsólendvai takarékpénztártól nagyobb kölcsönt vett fel. De fizetni nem tudott, mire a takarékpénztár a gépet, két lovat és egy kocsiat lefoglaltatott. Szentgyörgyvölgyi Ferenc valószínűleg e fölötti bánatában menekült a haláiba.

— **Éjjeli telefon Nagykanizsán.** A pécsi postaigazgatóság a nagykanizsai távbeszélő központ szolgálati idejét, egyelőre három havi próba-időre, a teljes nappaliról félélőjére terjesztette ki, mely szolgálat egyfolytában mindennap éjjel 12 óráig tart.

— **Hirtelen halál.** Nemes Józsefné szül. Hóbor Anna 27 éves kúteji asszony f. hó 15-én hirtelen rosszul lett és néhány perc múlva meghalt. Valószínűleg szívszélhűdés érte.

A pusztapáti erdőgazdaság

két éves vágásu száraz tűzifa

eladásával **LÖBL EMILKA** kisasszonyt **Alsólendva, Óriás-féle ház,** bizta meg, ahol a fa árának lefizetése ellenében **minden nap váltható utalvány.** — A fa erdei ölenként adatik el a következő árak mellett:

Az erdőn átvéve egy öl:	A. lendvára hához szállítva, egy öl:
I-ső oszt. hasáb 20 korona.	I-ső oszt. hasáb 36 korona.
II. oszt. hasáb 16 korona.	II. oszt. hasáb 32 korona.
Dorongfa 12 korona.	Dorongfa 28 korona.

Utalvány a pusztapáti erdőn az uradalmi gazdánál is bármikor váltható. 10—1

— **Tűz nagy lopással.** Pénteken éjszaka Csáktornán, a pezgőgyár mellett kigyulladt Hodosi Vilmos vasúti szállodájához tartozó lábasajta. A tűzről értesítették a tüzoltóságot, mely csakhamar a helyszínre érkezett s teljes erővel lépett akcióra. A pajtában rengeteg mennyiségű gyúlékony anyag, 3 vagonot aprított fa, köszén, nagymennyiségű széna és szalma volt felhalmozva, így a tűz lokalizálása több órát vett igénybe. A kár mintegy ötezer korona. Amíg a tüzoltók és a szállótulajdonos a tűz körül voltak elfoglalva, a nagy kavarodást ismeretlen tettes arra használta fel, hogy behatolt a szállótulajdonos nyitva hagyott lakoszobájába s onnan 2700 korona készpénzt, egy aranyórát aranylánccal, egy briliánsgyűrűt és egy jegygyűrűt ellopott. Azt hiszik, hogy a gyújtogatást és a lopást ugyanazon személy követte el. A csendőrség most erőlyesen nyomozza a vakmerő tettest.

— **Hány hirlap jelenik meg Magyarországon?** Magyarországon megjelent 1911-ben összesen 1860 különböző nyelvű hirlap. Még pedig magyar nyelvű összesen 1493. Utánan legnagyobb a német hirlapok száma 153. Ezután kö-

vetkezik a román lapoké 54. Tót nyelvű újság 44, szerb 38 jelent meg. Ezután száma a héberbetűvel nyomtatott újság következők s ilyen lap volt 6, francia nyelvű újság volt 5, olasz szintén 5, ruthén 2, horvát is 2, angol csak 1, de megjelenik 1 eszperantó is. Vannak többnyelvű újságok: 1911-ben megjelent 2 magyar-francia-német nyelvű, 66 magyar-német és 3 magyar-horvát nyelvű. A Magyarországon megjelent hirlapok közül 364 politikai, helyérdekű lap 385, szépirodalmi 96, szaklap 988, élelcap 37.

— **Keszthelyen nem szabad sokáig tartozni.** A keszthelyi kereskedők egyesülete a minap gyűlést tartott, amelyen a saját érdekeik védelmére kimondották, hogy az olyan vevőt, a ki a boltosnak egy év lejáratával nem fizet, azonnal perelik. Ez mind szép, de a fizetést még sem fogják a vevőkkel megkedveltetni.

— **Csendőrök és vadászok harca.** A Csurgó melletti taranyi erdő vadjait régóta tizedelik a vadászok. Tegnapelőtt este is nem kevesebb, mint 15 taranyi legény tartott hajtóvadászatot az erdőben, mikor két csurgói csendőr haladt el az erdő mellett. A csendőrök meghaltak a legények lövéddzéseit s behatoltak az erdőbe. Mikor az orvadászok ezt észrevették, egy csoportba verődtek s több lövést tettek a csendőrökre, de a lövések közül egy sem talált. A két csendőr szintén lőtt s a következő pillanatban egy legény, Bencsik Mihály holtan esett össze, egy Ferenczi János nevű suhanc pedig halálosan megsebesült. Mikor a többi vadász társainak esését látta, futásnak eredt és hazamenekült, de a csendőrök még azon éjszakán összeszedték őket. Tegnap délelőtt egy csendőrhírdő érkezett a közönség annak megállapítása végett, hogy a két csendőr jogosan használta-e a fegyverét.

— **Mennyi a magyar állam vagyona.** Az 1911. évi szárazmérés szerint a magyar állam adóssága 5.406.957.644 korona. Az összes aktívák értéke 8.854.385.897 korona, a passzíváké pedig 6.390.863.682 korona, úgy, hogy a tiszta vagyon 2.464.522.214 korona. Nagy pénz egy summában, bár egy államnak nem valami sok.

— **Tűz.** Kerkapóteklafai községben szerdán éjjel kigyulladt Gömbös Ferenc pajtája s a lakóházzal együtt 1700 kor. értékben elégett. A kár biztosítási utján megtérül. A tűz oka ismeretlen.

— **Lopás.** Székli József alsólakosi lakos szombaton lakásáról eltávozva, lakása ajtaját bezárta s a kulcsot a helyre úgy szegre akasztotta. Láttá ezt Kepe Hűcsü József alsólakosi legény, aki Székli eltávozása után behatolt a lakásba és onnan egy revolvert, egy ezüst órát és egy ezüst láncot emelt. Az órát másnap javítás végett átadta Martisek János alsólendvai órásnak. A károsult Székli fejletésére csendőrségünk ki-nyomozta, hogy a lopást Kepe Hűcsü József követte el. Kepe tagadja a lopást, de az órás és Dsubán János alsólakosi korcsmáros, aki látta nála a revolvert, ellene vallottak.

— **Eltűnt elmebeteg.** Kovács István 45 éves kányavári elmebeteg f. hó 6-án nyomtalanul eltűnt a faluból és azóta teljesen nyoma vesztett. A hatóság országosan körözi.

— **„Az európai béke”** címen megkapó allegorikus képét közöl a Váradi Antal és Falk Zsigmond dr. szerkesztette, s immár harmincharmadik évfolyamát járó **Ország-Világ**. Ugyane számban hét szép kép a nyomdászok egyesületének múlt vasárnap jubileumára vonatkozik, bemutatóva a nyomdászok budapesti monumentális palotáját s annak érdekesebb részleteit, valamint az abbazai nyomdászszanatóriumot és a könyvnyomtatás főtárlóját Gutenberg János és segítő-társa Schöffer Péter arcképeit. Egy kedves illusztrációnak a címe: „Gyermekünnp Madagaszkár szigetén”; két más kép a „Carpathia” hajót ábrázolja a fumei kikötőben, kettő pedig perzsa eseményeket hoz elénk. A Nemzeti Zenede nemrég elhunyt tanáranak, Trautschnak most leleplezett síremlékén kívül itt látjuk a magyar igralmas rend generálisának Thuróczy Kornálnak s a minap elhunyt Mária Terézia spanyol infansónak az arcképeit. Vagy öt-hat dítavétekré eszgeti még ki e szám illusztratív tartalmát. A lap irodalmi részébe regényeket, elbeszéléseket, kritikai cikkeket avagy költeményeket írtak: Balla Ignác, Bánász László, Cséri A., Csillag Gyula dr., Falk Zsigmond dr., Király Gizi, Neugebauer Margit, Solymosi Elek, Versényi György, Váradi A. stb. Tartalmas, kitűnően szerkesztett rovatok ezenteül: Színház, Művészet, Irodalom, Hírek, Zene, Sport stb. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal (Bpest. V. ker., Hold uica 7), a lap ára félévre 8 kor.

Szerkesztői üzenetek.

B. I. Lendvavásárhely. A verset legközelebbi számunkban közöljük, de a cikk nem a mi lapunkba való. Tessék valamelyik kereskedői szaklapba beküldeni. Kéziratát kivételosen elveteli.

Közgazdaság.

Mivel keritsük be zöldségekertünket?

Zöldségekertjeinknél nagyon fontos szerepet játszik a kerítés. Ha zöldségekertünk a szék ellen nincs védve, akkor ezen a bajon talak emelése, bokrok vagy más óvó fák ültetése által igyekszünk segíteni. Lyciumból vagy akácból élő-sövényeket alakítani nem tanácsos, mert mindkettő csak hiányos sövényeket képez, amelyek különösen alól lyukasak s tömérdek hajtásuk a földet csak rontja. A galagonya sem alkalmas a zöldségekerti élő-sövény alakítására, mert az néhány hernyófnak, a galagonyapille és káposztapille hernyóinak a tanyája. Élősövények alakítására legalkalmasabb a fodor-jávör és a szilfa, meg a fehér szederfa és különösen a gleditschia, mert a legerősebb s legsűrűbb sövényt képezi, kivált ha öszefonjuk, amit mindig meg kellene tenni. Erős és sűrű sövényt még a gyertyánfából és a tüskés ózágok narancsából is készíthetünk.

Mondanunk sem szükséges, hogy a legjobb kerítés a fal és a deszkakerítés. Igaz, hogy mindkettő sokba kerül, de gyümölcsfák nevelésére eredeti célján kívül is felhasználható lévén, ily módon is értékesíthető. Költséges voltánál fogva, de gyakran szépészeti szempontokból is el kell tekintenünk ily kerítésektől és az eleven sövényekhez folyamodnunk, amelyek a legtöbb esetben a célnak meg is fognak felelni. Alakítási és fenntartási költségei kisebbek, mint a fal- vagy deszkakerítéseké, melyek különben sem kellemes külsejűek s ez okból ott, ahol alkalmazzuk, fel-futó növényekkel takarjuk el.

Miután tehát az eleven sövények mellett emeltünk szót, illő a módot is közölni, hogy miképpen lehet ilyeneket legcélszerűbben készíteni és nevelni. Mindenekelőtt a földet 65—100 centiméter mélységre felforgatjuk. A határvonalaknak a zsinórral történt kijelölése után egy 30 centiméter széles és 30—45 centiméter mély árkot ásunk. Ezen árkokba ültetjük azután az eleven sövény képzésére szánt fiatal növényeket, oly módon, hogy az árok egyik oldalához erősen odaillesztjük és a gyökereket földdel befedjük. Erre az árkot egészen betöltjük földdel. Ennek megtörténtével a beültetett cseméket megigazítjuk, a földet erősen megtapossuk, jól megöntözzük s a beültetett cseméket 15 centiméterig visszanyessük. Az évenként képződő hajtásokat keresztben öszfefonjuk, amíg a sövény a kellő magasságot és sűrűséget elérte. Az eleven sövénynek az első években való megóvása céljából igen célszerű az ültetvényt vastagabb ágakkal, vagy pedig karókkal könnyedén elkorlátolni, amely korlátok egyúttal a hajtások felkötésére és öszfefonására előnyösen felhasználhatók.

Hogy az eleven sövényt kellő sűrűn fenntartsuk, szükséges azt évenként kétszer megnyesni és pedig egyszer tavaszkor, hogy az őszi nyésés után nőtt hajtásokat megkurtíthassuk és nyáron, hogy a tavaszi nyésés után támadt gyöngébb hajtások lemetzése által a sövényt egyformán tartsuk s ezáltal annak kellemes alakot adhassunk. A sövény magassága izlés dolga; hogy azonban ne lehessen rajta keresztül mászni, kell, hogy legalább is 2—2,5 méter magasra hagyjuk.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhögés rekedtség, hurut, elnyálkásodás és görcsös köhögés ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerárában. *—6

Gyönyörű hangu, fiatal, fajtszta **kanári madarak** — minden uri háznak igazi diszei — jutányosan kaphatók **Balkányi Ernőnél Alsólendván.**

! MEGHIVÁS!

SZÜRET! 1912!
Fényes terméskilátások!

Visontai és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő Részvénytársasága

elnök: Nagyméltóságú Kállay Zoltán
v. b. t. t. l., Hevesvármegye főispánja

Igazgatósági székhely: Gyöngyös.
(Főtér, Luby-ház, új bankpalota.)

Postafiók I. sz. Sürgőnycim: Visontamátra.
Telefon 99. sz.

Hazánk legnagyobb termő hegyi oltvány szőlőtelepei: Beültetett terület 540 hold.
Évi termés 12,000 hektoliter.

Kitünően művelt, pompás fejlődésű szőlőink ezidén különösen ritkaságszámba menő, remek látványt nyújtanak.

A t. vendéglős urakat meghívjuk szőlőtelepeink mielőbbi megtekintésére, szükségletük méltányos árban, ideje: korán való biztosítása céljából. ::

Szőlőfajok: Mézes, Ezerjő, Rizling, Furmint (Som), Muskát Otoneil, Chasselas, Kövidinka, Pozsonyi, Erdei, Mustos, Kadarka, Oporto, Burgundi, Kabernet.

Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselet:
Polgár Dávid és Társa urak
Budapest, VI., Frangepán-utca 12. szám.

Nevetséges órát pénzért venni, veszek **cigaretta-hüvelyt**, még pedig olyant, amelyhez egy ingyen utalvány van csatolva és ha ilyen 60 darabom van, kapok egy finom remontoár acél-órát és azon kiszámítom, hogy a kellemest a hasznossal mennyi idő alatt **Hol?** Balkányi Ernő papírüzletében Alsólendván.

Téli menetrend

megjelen s 50 fillérért kapható

Balkányi Ernőnél

Alsólendván.

A PAJOR-féle
Üggyévi, pénzüntézi és irodai

„Határidő napló”
megjelen és kapható

Balkányi Ernő könyvkereskedőnél

Alsólendván és Múraszombattban.

Csak a

kávé- darálóval

Gyári jegy.

valódi

a közismert és rég bevált
:Franck: kávé-pótlék.

Tisztelt Háziasszony!

Saját érdekében kérjük, ne fogadjon el oly ládikát és csomagot, melyen rajta nincs

„a kávédaráló”

mint a valódiság biztosítóka.

Köszönettel szives figyelmességéért, a csomagolásaink sok részről való, oly annyira megtevesztő utánzatai iránt, vagyunk

Kassa.

Franck Henrik Fiai

Árverési hirdetés.

Dr. Strasser Ármín alsólendvai ügyvéd által képviselt Kerkamelléki Takarékpénztár végrehajtott javára a szombathelyi kir. törvényszék 1912. évi 8858 p. sz. kielg. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíró 1912. V. 494/1. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 7500 korona követelés s járulékal kielégítésére Resznek községben

1912. október hó 31-én délelőtt 10 órakor

egy vastengelyes szekér, két borona, csépeletlen buza, rozs, széna, szalma, gabonás szekrény, hordó és egyéb ingóságok 972 korona — fillér becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsérteke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígérő által megvetnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tetetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételár azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többlethez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1912. október 17.

Havel, kir. bir. v. hajtó.

— Pontosság, gyorsaság, megbízhatóság jellemzik Az Est híreit; pártatlanság, függetlenség Az Est politikáját; jólértesültség, őszinteség Az Est közgazdasági közleményeit; tartalmasság, pártatlanság Az Est sportrovatát, épen azért minden olvasónk jól teszi, ha ezt a napilapot Balkányi Ernő hírlapárusítónál naponta megszerzi, vagy pedig ha a környéken lakik, ahova az árusító lapot nem kézbesít, közvetlen Az Est kiadóhivatalánál előfizetéssel megszerzi. Mutatványszámokat szívesen küld Az Est kiadóhivatala (VII. Erzsébet-körút 20.) mindenkinek, aki a mi lapunkra hivatkozik.

Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi-üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.
BECK MIKSA sütődéje a Főúton (saját ház).

BORS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalom-tulajdonos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, diszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és esemegekereskedése.

Özv. FARAGO ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FUCHS FERENC fűszer- és vegyeskereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-natra szikvizet vidékre is szállít.

GÖNCZ GÁBOR pékmester ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozkenyereit és süteményeit.

GERICS JÁNOS kosártonó és faedénykereskedő.

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GRUBER FERENC lisztraktára Főút, Levasics-féle házban. Mindenféle liszt a legolesőbb árban.

HARTMANN EDÉ férfi-szabó (Alsó-utca.)

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

KANCSAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában
LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ézüst árukban.

MAÜRER FERENC szobafestő és mazoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-...asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főút, Beck-f. házban

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

PANDUR LAJOS szoba- és cimfestő, épület- és butor-mázoló

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főúton.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

REICHENFELD LAJOS mészáros.

RAMFTL SÁNDOR uri-szabó és angol női felöltő-készítő

SCHWARCKAROLY bórkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL uriszabó angol szövetség-szolgálati megérkeztek, melyekből fess, szép ruhák készülnek.

SCHRANTZ ELEK rőfös- és divatáruháza. Állandó nagy raktár a kítőnő Central-Bobbin varrógépekben

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus, Főutca

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olesón elad fas és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban. Különösen ajánlja a kreteza-oltványokat

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVAN vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

BERÉNYI ISTVÁN vasáruháza Lendvavásárhely.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST LIPÓT vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Zrinyi”-kávéháza Csáktornyán.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkőe.

GAL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAÁL SÁNDOR, a rédicsi hengergőzmalom új bér-
lője ajánlja újonnan átalakított malmát minden-
nemű gabonák őrlésére.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH GÉZA vegyeskereskedő Cserföld.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfalu.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varró
gép javító műhelye Csáktornyán.

KEPE MIHALY Hosszúfalu. Elvállal mindennemű
betonmunkát. Kész esővek és hidak kaphatók.

KANCSAL ISTVAN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-
hosszúfalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gáborjánháza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LOVÉNYAK VINCE borbély Lendvavásárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése
Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NÉMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsín.)

PRESZLER VICTOR Hungaria-kávéháza Komárom

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

REICH HENRIK fűszer-, vegyesáru-, festék- és
veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és
pálinka-mérése Nagypalján.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

STERMANN JOZSEF ácsmester Lendvahosszúfalu.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS új műmalma és lisztraktára Csente-
völgy. Kéri a n. é. közönség szives pártfogását.

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bakónak.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

VIGH KÁROLY és TÁRSA gőzmalma Göntérháza.
Vesz mindenféle gabonát s elad legjobb lisztet.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

Üzlet-átvétel.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönsé-
get, hogy apámtól, Reichenfeld Sándortól,
Alsólendván, a Főúton 32 év óta fennálló

mészáros-üzletet

átvettem és azt a saját nevem alatt
tovább vezetem.

Főtörekvésem oda fog irányulni, hogy
a fővárosban szerzett több évi tapasztala-
tomat érvényesítve, mindenkor jó és friss
husáruval s pontos és előzékeny ki-
szolgálással a n. érd. közönség bizalmát
és meglegedését teljes mértékben kiérde-
meljem. 5-5

Becses pártfogász kér tisztelettel

Reichenfeld Lajos, mészáros.

Alsólendván, a Városház-
utcában egy 2 szobából és
mellék-helyiségekből álló
földszinti lakás szept. 1-ére

KIADÓ.

Bővebbet Bader Hermán cipész-
nél Alsólendván.

Alsólendván, a Főúton,
Balkányi Ernő házában,
egy szép tágas

üzlethelyiség

KIADÓ.

Bővebbet ugyanott.

Könyvnyomdamba

egy jó házból való fiu tanoncnak felvétetik.
BALKÁNYI ERNŐ, ALSÓLENDVA, Főút.

Szenzációs találmány!

Az emberi kéz
mint sérvkötő!

Kérjen ingyen prospektust.

Zárt borítékban portómentesen küldi

POLLITZER SÉRV- AMBULATORIUMA

speciális orvosi rendelő-intézet Bpest,
VII, Rákóczi-ut 10. szám (Félemelet.)